

ανοιγμένος

ανοιγμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. ανοίγω], ανοιγμένος· που δεν είναι κλειστός: «ποιος άφησε ανοιγμένη την πόρτα; || κλείσε το παράθυρο γιατί είναι ανοιγμένο»·

- είμαι ανοιγμένος, βλ. φρ. είμαι ανοιχτός, λ. ανοιχτός·

- είμαι ανοιγμένος στην αγορά, βλ. φρ. είμαι ανοιχτός στην αγορά, λ. ανοιχτός·

- είναι ανοιγμένη, (για γυναίκες), βλ. φρ. είναι ανοιχτή, λ. ανοιχτός·

- είναι ανοιγμένος από πίσω, (για άντρες) βλ. φρ. είναι ανοιχτός από πίσω, λ. ανοιχτός.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας